

[PRZYCZYNNIK *sb m*

I sg przyczynniki(e)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto się wstawia, orędownik [za kim, za czym]: Też święty Prorok Oniaż/ Y zarázem Ieremiaż.
Ku Bogu ręce w znośili/ A za ludem sie modlili. Oniaż mu tak powiedział/ [...] Mieniać go być
miłośnikiem/ Bożym/ y też przyczynnikiem. Za tym ludem Izraelskim/ y miastem Ierolimskim.
MorawRozm B4v.

Synonimy cf PRZYCZYNICIEL.

Cf **[PRZYCZYNICIEL], PRZYCZYŃCA, [PRZYCZYŃCIEL]**

ALKa